

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 6C/117/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217404
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Blahovská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217404.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Mária Blahovská, v právnej veci žalobcu F., X..H..E., W., F. J. Č.. XX, G.: XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej X. H., P. X. X. H., Ž. A. XX, W., o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobný návrh **z a m i e t a**.

Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením tunajšieho súdu č. 6C/117/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., spojil na spoločné konanie veci tunajšieho súdu vedené pod sp. zn.: 6C/117/2012, 6C/130/2012, 6C/141/2012, 6C/145/2012, 6C/146/2012, 6C/150/2012, 6C/162/2012, 6C/170/2012, 6C/180/2012, 6C/187/2012, 6C/261/2012, 6C/263/2012, 6C/274/2012, 6C/306/2012, 6C/312/2012, 6C/313/2012, 6C/316/2012, 6C/326/2012, s tým, že konanie bude vedené pod sp. zn. 6C/117/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že ako oprávnený subjekt navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníkov. Súdny exekútor následne predložil návrhy na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V exekučnom konaní je povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po tejto lehote a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučnom konaní:

nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov; vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok; ktorý bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu.

Exekučný súd postupom podľa §44 ods.2 Exekučného poriadku, preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozsudkov rozhodcovského súdu, spôsobom odporujúcim zákonu sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania. Ak všeobecný súd v pozícii exekučného súdu koná tak, že sám rozhoduje vo veci samej uskutočňuje činnosť, ktorá by mu náležala len vtedy, ak by konal v pozícii meritórneho súdu odvodzujúceho svoju právomoc od §40 a nasl. zákona č.244/2002 Z.z. Exekučný súd nie je súdom v zmysle §40 a nasl., nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty §41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane, nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Rozsudok rozhodcovského súdu je rovnocenným exekučným titulom s rozsudok vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje majetkovú škodu predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá nemôže byť priznaná všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úver. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl.46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl.6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Ďalším dôvodom nároku je, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou

pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumy predstavujúce 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene

a so zbytočnými prietiahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietiahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného

konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 26.8.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/41/2012. O nevyhlúčení zákonnej sudkyne z pojednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nie len pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Vzhľadom na uvedené a na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením č. 6C/117/2012-69 zo dňa 21.5.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania poukazujúc na ustanovenie § 119 O.s.p. a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v prevažnej väčšine boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, v troch prípadoch exekučným titulom bola notárska zápisnica a v jednom prípade platobný rozkaz. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Z exekučných spisov pripojených k žalobám označených ISTINA RS boli preukázané tieto skutočnosti: Z exekučného spisu 4Er/929/2009 (týkajúceho sa spisu 6C/150/2012) bolo zistené, že dňa 14.12.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. X., nar. XX.X.XXXX, bytom W. Š. XXX/XX, O., pre vymoženie 278,78 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn.

SR XXXXX zo dňa 30.9.2009. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorý listom zo dňa 13.1.2010 oznámil, že zmluvu od oprávneného si nevyžiada s dôvodu, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je potrebná. Uznesením zo dňa 27.1.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Po podaní odvolania odvolací súd zrušil uznesenie. Následne tunajší súd vydal poverenie pre súdneho exekútora na vymoženie istiny 278,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 268,83 Eur od 29.12. 2008 do zaplataenia, trov konania 122,18 Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 43,78 Eur a poplatku za vydanie poverenia 16,50 Eur, trovy exekúcie, dňa 23.2.2011 a uznesením z toho istého dňa čiastočne žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

Z exekučného spisu 4Er/100/2009 (týkajúceho sa spisu 6C/162/2012) bolo zistené, že dňa 9.3.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému U. W., nar. X.X.XXXX, bytom Ž. Č.. XXX, pre vymoženie 50,46 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX zo dňa 4.11.2008. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorý listom zo dňa 21.5.2009 oznámil, že zmluvu od oprávneného si nevyžiada s dôvodu, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je potrebná. Súd následne urgoval oprávneného listom zo dňa 13.7.2009, ktorý dňa 7.9.2009 zaslal súdu zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 4.1.2008. Uznesením zo dňa 28.9.2009 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. O odvolaní oprávneného Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že potvrdil uznesenie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesením zo dňa 9.9.2010 tunajší súd zastavil exekučné konanie a nepriznal žiadnemu z účastníkom náhradu trov konania.

Z exekučného spisu 4Er/854/2009 (týkajúceho sa spisu 6C/187/2012) bolo zistené, že dňa 23.11.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému D. W., nar. X.XX.XXXX, bytom F. Q. XXX/XX, D., pre vymoženie 1.307,37 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX zo dňa 26.8.2009. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorý listom zo dňa 14.12.2009 oznámil, že zmluvu od oprávneného si nevyžiada s dôvodu, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je potrebná. Uznesením zo dňa 22.1.2010 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. O odvolaní oprávneného Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že potvrdil uznesenie prvostupňového súdu a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesením zo dňa 17.9.2010 tunajší súd zastavil exekučné konanie a nepriznal žiadnemu z účastníkom náhradu trov konania.

Z exekučných spisov pripojených k žalobám označených NZP boli preukázané tieto skutočnosti:
Z exekučného spisu 4Er/706/2010 (týkajúceho sa spisu 6C/117/2012) bolo zistené, že dňa 20.10.2010 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Š. M., nar. X.XX.XXXX, W. D. XXX/XXX, M., pre vymoženie 471,00 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX zo dňa 10.5.2010. Kópia zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 4.6.2009 bola predložená. Uznesením zo dňa 3.11.2010 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. O odvolaní oprávneného Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že zastavil odvolacie konanie, nakoľko oprávnený zobral odvolanie späť. Uznesením zo dňa 21.6.2011 tunajší súd zastavil exekučné konanie a nepriznal žiadnemu z účastníkom náhradu trov konania.

Z exekučného spisu 4Er/160/2011 (týkajúceho sa spisu 6C/316/2012) bolo zistené, že dňa 25.3.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Y. D., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. Č.. XXX, pre vymoženie 591,37 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX zo dňa 3.1.2011. Kópia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.8.2009 a zmenky bola predložená. Uznesením zo dňa 29.3.2011 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Následne uznesením zo dňa 4.5.2011 tunajší súd zastavil exekučné konanie a nepriznal žiadnemu z účastníkom náhradu trov konania.

Z exekučného spisu 4Er/783/2010 (týkajúceho sa spisu 6C/326/2012) bolo zistené, že dňa 26.11.2010 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému W. S., nar. X.X.XXXX, bytom W. Č.. XXX, pre vymoženie

420,00 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX zo dňa XX.X.XXXX. Kópia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 12.10.2009 bola predložená. Uznesením zo dňa 7.12.2010 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Následne uznesením zo dňa 13.1.2011 tunajší súd zastavil exekučné konanie a nepriznal žiadnemu z účastníkom náhradu trov konania.

Z exekučných spisov pripojených k žalobám označených NP boli preukázané tieto skutočnosti:
Z exekučného spisu 4Er/289/2009 (týkajúceho sa spisu 6C/130/2012) bolo zistené, že dňa 25.5.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému X. M., nar. X.X.XXXX, bytom Ú. XXX/X, A., pre vymoženie 97,58 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX zo dňa 18.12.2008. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, a až po urgencii oprávneného listom zo dňa 18.6.2009, tento dňa 10.9.2009 zaslal súdu zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 2.4.2008. Uznesením zo dňa 30.10.2009 súd čiastočne zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a zároveň vydal poverenie pre súdneho exekútora na vymoženie istiny 29,86 Eur, 0,04 % úrok z omeškania denne zo sumy 15,92 Eur od 25.8.2008 do zaplata, trov konania vo výške 100,42 Eur, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 30,50 Eur, trovy exekúcie. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením tak, že odvolanie odmietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Z exekučného spisu 4Er/929/2009 (týkajúceho sa spisu 6C/261/2012) bolo zistené, že dňa 14.12.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. X., nar. XX.X.XXXX, bytom W. Š. XXX/XX, O., pre vymoženie 278,78 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 30.9.2009. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorý oznámil, že žiadosť súdu o predloženie zmluvy o úvere považuje za právne neopodstatnenú žiadosť, ktorá nemá oporu v zákone. Uznesením zo dňa 27.1.2010 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd uznesením zo dňa 19.7.2010 tak, že zrušil uznesenie prvostupňového súdu a vrátil vec na ďalšie konanie. Uznesením zo dňa 23.2.2011 tunajší súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti úrokov z omeškania nad výšku 5 % ročne zo sumy 268,83 Eur od 29.12.2008 do zaplata a zároveň vydal na nezamietnutú časť poverenie pre súdneho exekútora.

Z exekučného spisu 4Er/287/2009 (týkajúceho sa spisu 6C/263/2012) bolo zistené, že dňa 25.5.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému O. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/X, D., pre vymoženie 222,24 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX zo dňa 18.12.2008. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorý listom zo dňa 10.6.2009 oznámil, že zmluvu od oprávneného si nevyžiada s dôvodu, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je potrebná. Súd následne urgoval oprávneného listom zo dňa 18.6.2009, ktorý dňa 10.9.2009 zaslal súdu zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 6.3.2008. Uznesením zo dňa 30.10.2009 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny vo výške 160,66 Eur spolu s úrokom z omeškania o výške 0,25 % denne od 11.9.2008 do zaplata, úroku z omeškania vo výške 0,21 % denne zo sumy 163,32 Eur od 11.9.2008 do zaplata a trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 28,53 Eur. Následne tunajší súd vydal dňa 30.10.2009 poverenie na vymoženie istiny 61,58 Eur, 0,04 % úrok z omeškania denne zo sumy 2,66 Eur od 11.9.2008 do zaplata, trov konania 110,38 Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 32,16 Eur, trov exekúcie.

Z exekučného spisu 4Er/288/2009 (týkajúceho sa spisu 6C/274/2012) bolo zistené, že dňa 25.5.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. Š. - G., Š. XXXX/XX, L., IČO: XXXXXXXX, pre vymoženie 1.141,86 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX zo dňa 12.11.2008. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.2.2008, ktorá po urgenciách bola predložená dňa 10.9.2009. Uznesením zo dňa 15.10.2009 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny vo výške 570,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 31.7.2008 do zaplata, úroku z omeškania vo výške 0,21 % denne zo sumy 1.131,90 Eur od 31.7.2008 do zaplata a trov právneho

zastúpenia v exekúcii vo výške 62,58 Eur a vydal dňa 14.10.2009 poverenie na vymoženie istiny vo výške 570,92 Eur, 0,04 % denný úrok z omeškania zo sumy 560,96 Eur od 31.7.2008 do zaplataenia, trov konania 271,20 Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 65,34 Eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 Eur, trov exekúcie. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodovanie. Prvostupňový súd uznesením zo dňa 8.11.2010 doplnil písomné vyhotovenie poverenia tunajšieho súdu tak, že súčasťou poverenia exekútora je i vymoženie uloženej povinnosti istiny vo výške 570,91 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 31.7.2008 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 0,21 % denne zo sumy 560,96 Eur od 31.7.2008 do zaplataenia, žiadosť o udelenie poverenia v časti trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 42,64 Eur zamietol.

Z exekučného spisu 4Er/522/2009 (týkajúceho sa spisu 6C/306/2012) bolo zistené, že dňa 26.8.2009 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. F., Š. Č.. XXX, G.: XXXXXXXX, pre vymoženie 1.053,59 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX zo dňa 1.6.2009. Súd si vyžiadal od súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, ktorý listom zo dňa 22.9.2009 požiadal oprávneného o zaslanie zmluvy o úvere priamo tunajšiemu súdu. Súd následne urgoval oprávneného listom zo dňa 19.11.2009, ktorý prípisom zo dňa 14.12.2009 nevyhovel žiadosti tunajšieho súdu s odôvodnením, že uvedená žiadosť nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Dňa 14.1.2010 tunajší súd vydal poverenie na vymoženie istiny vo výške 1.053,59 Eur, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 1.043,64 Eur od 3.12.2008 do zaplataenia, trovy konania vo výške 267,77 Eur, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 75,32 Eur, súdny poplatok za vydanie poverenia vo výške 16,50 Eur, trovy exekúcie.

Z exekučného spisu 4Er/517/2011 (týkajúceho sa spisu 6C/313/2012) bolo zistené, že dňa 3.8.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. L., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX/X, M., pre vymoženie 405,96 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 14.7.2009, predložená bola aj kópia zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 24.10.2008. Uznesením zo dňa 12.10.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia v časti úroku z omeškania vo výške nad 10 % ročne zo sumy 478 Eur od 20.2.2009 do 31.3.2010, nad 9 % ročne zo sumy 438 Eur od 1.4.2010 do 5.5.2010, nad 9 % ročne zo sumy 398 Eur od 6.5.2010 do zaplataenia zamietol. Dňa 12.10.2011 tunajší súd vydal poverenie na vymoženie istiny vo výške 405,96 Eur, úrokov z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 478,00 Eur od 20.2.2009 do 31.3.2010, vo výške 9 % ročne zo sumy 438,00 Eur od 1.4.2010 do 5.5.2010, vo výške 9 % ročne zo sumy 398,00 Eur od 6.5.2010 do zaplataenia, trov konania 152,06 Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 61,49 Eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 Eur, trov exekúcie. Unesením zo dňa 30.11.2011 tunajší súd exekučné konanie v časti úroku z omeškania vo výške nad 10 % ročne zo sumy 478 Eur od 20.2.2009 do 31.3.2010, nad 9 % ročne zo sumy 438 Eur od 1.4.2010 do 5.5.2010, nad 9 % ročne zo sumy 398 Eur od 6.5.2010 do zaplataenia zastavil.

Z exekučných spisov pripojených k žalobám označených ZE boli preukázané tieto skutočnosti:

Z exekučného spisu 4Er/33/2004 (týkajúceho sa spisu 6C/141/2012) bolo zistené, že dňa 5.3.2004 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. P., nar. XX.X.XXXX, bytom X. X, pre vymoženie 612,43 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N XXXX/XXXX, NZ XXXXXX/XXXX zo dňa 29.11.2003, predložená bola aj kópia zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 3.9.2003. Tunajší súd vydal dňa 15.3.2004 poverenie na vymoženie istiny 612,43 Eur s prísl. Prípisom zo dňa 22.11.2010 oprávnený požiadal tunajší súd o zmenu exekútora. Na výzvu súdny exekútor predložil vyčíslenie trov exekúcie listom doručeným 25.1.2011. Súd uznesením zo dňa 27.1.2011 exekúciu zastavil, zaviazal oprávneného uhradiť trovy exekúcie a zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že zrušil uznesenie o výroku o zastavení exekúcie a vo výroku o trovách exekúcie. Tunajší súd uznesením zo dňa 5.10.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastavil. Zároveň zaviazal oprávneného zaplatiť exekútorovi trovy exekúcie. O odvolaní oprávneného zo dňa 26.10.2011 Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že potvrdil uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie, zmenil uznesenie o výroku o trovách exekúcie a nepríznačil účastníkom náhradu trov konania.

Z exekučného spisu 4Er/51/2006 (týkajúceho sa spisu 6C/145/2012) bolo zistené, že dňa 1.2.2006 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému S. O., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX, pre vymoženie 752,83 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, zo dňa 15.9.2005, predložená bola aj kópia zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 20.1.2005. Tunajší súd dňa 14.2.2006 vydal poverenie na vymoženie istiny 752,83 Eur s prísl. Dňa 5.10.2010 oprávnený požiadal tunajší súd o zmenu exekútora. Súd si vyžiadal vyčíslenie trov exekúcie, ktoré spolu so spisom boli doručené 29.12.2010 a uznesením zo dňa 28.1.2011 exekúciu zastavil, zaviazal oprávneného uhradiť trovy exekúcie a zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že potvrdil uznesenie prvostupňového súdu a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom a súdnemu exekútorovi nepriznal.

Z exekučného spisu 4Er/214/2005 (týkajúceho sa spisu 6C/146/2012) bolo zistené, že dňa 4.8.2005 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, L., pre vymoženie 282,81 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, NCRLs XXXXX/XXXX zo dňa 23.4.2005, predložený bol aj splátkový kalendár zo dňa 6.7.2005. Tunajší súd vydal dňa 15.8.2005 poverenie na vymoženie istiny 282,81 Eur s prísl. Dňa 22.11.2010 oprávnený požiadal tunajší súd o zmenu exekútora. Na výzvu súdu súdny exekútor dňa 20.1.2011 doručil vyčíslenie trov exekúcie. Súd uznesením zo dňa 31.1.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zaviazal oprávneného uhradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi a zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora, potvrdil uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie a zmenil uznesenie vo výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnená je povinná uhradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi vo výške 49,06 Eur.

Z exekučného spisu 4Er/221/2006 (týkajúceho sa spisu 6C/170/2012) bolo zistené, že dňa 7.4.2006 (faxom) a dňa 22.1.2007 (originál) bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému U. T., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXX, pre vymoženie 215,10 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, zo dňa 23.10.2004, predložená bola kópia zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 15.1.2004 a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Tunajší súd vydal poverenie na vymoženie istiny 215,10 Eur s prísl. dňa 2.2.2007. Dňa 22.11.2010 oprávnený požiadal tunajší súd o zmenu exekútora. Súdny exekútor na výzvu súdu predložil dňa 13.12.2010 vyčíslenie trov exekúcie. Súd uznesením zo dňa 11.2.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zaviazal oprávneného uhradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi a zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že potvrdil uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej zastavení a vo výroku o povinnosti oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 35,33 Eur, odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu exekútora a nepriznal náhradu trov odvolacieho konania účastníkom a súdnemu exekútorovi.

Z exekučného spisu 4Er/442/2005 (týkajúceho sa spisu 6C/180/2012) bolo zistené, že dňa 10.11.2005 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. Č. XX, pre vymoženie 376,42 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bola Notárska zápisnica N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, A., zo dňa 5.7.2005, predložená bola kópia zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22.9.2004 a všeobecné podmienky poskytnutia úveru a splátkový kalendár. Tunajší súd vydal poverenie na vymoženie istiny 376,42 Eur s prísl. dňa 23.11.2005. Dňa 22.11.2010 oprávnený požiadal tunajší súd o zmenu exekútora. Súdny exekútor na výzvu súdu predložil dňa 23.12.2010 vyčíslenie trov exekúcie. Súd uznesením zo dňa 18.1.2011 exekúciu zastavil, zaviazal oprávneného uhradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi a zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že zrušil uznesenie vo výroku o zastavení exekúcie a vo výroku o náhrade trov exekúcie a odmietol odvolanie proti výroku o zmene súdneho exekútora. Tunajší súd uznesením zo dňa 7.11.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň exekúciu zastavil, zároveň zaviazal oprávneného uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 53,71 Eur. O odvolaní oprávneného rozhodol Krajský

súd v Košiciach uznesením tak, že potvrdil uznesenie prvostupňového súdu a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Z exekučného spisu 4Er/160/2007 (týkajúceho sa spisu 6C/312/2012) bolo zistené, že dňa 23.3.2007 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému X. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/X, X. A. Q., pre vymoženie 69,14 Eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR XXXX/XX zo dňa 30.11.2006, predložený bol splátkový kalendár. Tunajší súd vydal poverenie na vymoženie úrokov z omeškania, trov konania, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní a poplatok za vydanie poverenia, trov exekúcia dňa 3.4.2007. Prípisom doručeným dňa 6.10.2010 oprávnený požiadal tunajší súd o zmenu exekútora. Oprávnený na výzvu súdu dňa 4.11.2010 predložil zmluvu o úvere a všeobecné podmienky. Súd uznesením zo dňa 24.2.2011 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a určil bývalému súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 43,06 Eur, ktoré bude vymáhať nový exekútor.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu aj vo vyššie uvedených exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá len jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur,
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
 - náklady na poštovné 3,01 eur,
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenských súdov o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podaním zo dňa 21.8.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 30.4.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach o tom,

že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu Sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/41/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha, preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo.

V konaniach (ISTINA RS) vedených pôvodne pod sp. zn. 6C/150/2012, 6C/162/2012, 6C/187/2012, žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach (NZP) vedených pôvodne pod sp. zn. 6C/117/2012, 6C/316/2012, 6C/326/2012 v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu roka 2009, 2010 a 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach (NP) pôvodne vedených pod sp. zn. 6C/130/2012, 6C/261/2012, 6C/263/2012, 6C/274/2012, 6C/306/2012 a 6C/313/2012 v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia uznesenia tunajšieho súdu právnomu zástupcovi oprávneného. Uznesenia boli doručené v priebehu roka 2009 (15.10., 30.10.) a 2010 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach (ZE) sp. zn. 6C/141/2012, 6C/145/2012, 6C/146/2012, 6C/170/2012, 6C/180/2012 a 6C/312/2012, v ktorých žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi resp. od doručenia rozhodnutia o zamietnutí tohto návrhu právnomu zástupcovi žalobcu, v konaniach bolo rozhodnuté v roku 2011 a teda aj v týchto prípadoch žalobný návrh bol podaný včas.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkolvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti

stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmařením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 6C/117/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE).

V konaniach (ISTINA RS) vedených pôvodne pod sp. zn. 6C/150/2012, 6C/162/2012, 6C/187/2012, žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. V prvom prípade po zrušení uznesenia odvolacím súdom, bolo v časti uplatneného vydané poverenie. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmieniek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné

konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený ani nevyužil svoje právo na podanie mimoriadnych opravných prostriedkov.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 6C/117/2012, 6C/316/2012 a 6C/326/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté a k zamietnutiu žiadosti došlo v zákonnej lehote. V prvom prípade oprávnený odvolanie zobral späť a v ďalších dvoch exekučných konaniach odvolanie nebolo podané. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde.

Podľa oboznámených Spr. č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedí na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní (NP) pôvodne vedených pod sp. zn. 6C/130/2012, 6C/261/2012, 6C/263/2012, 6C/274/2012, 6C/306/2012, 6C/313/2012, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, súd vydal poverenie až po doručení zmluvy o úvere a po čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelení poverenia. Zmluvy o úvere boli predložené až na urgencie a po námietke, že ide o právne neopodstatnenú žiadosť, ktorá nemá oporu v zákone.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobných návrhoch pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy

v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. Podľa oboznámených Spr. č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prietahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prietahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prietahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prietahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

V konaniach (ZE) pôvodne vedených pod sp. zn. 6C/141/2012, 6C/145/2012, 6C/146/2012, 6C/170/2012, 6C/180/2012 a 6C/312/2012, k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo podľa žalobcu dôjsť tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora. Zo spisov bolo zistené, že po podaní návrhu na zmenu exekútora bola exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov a predloženie exekučného spisu. V konaní 6C/312/2012 bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, kde súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel a v ostatných bola exekučným titulom notárska zápisnica, ktorú za povinného podpísal splnomocnený zástupca Mgr. T. Kušníra, ten bol splnomocnený na základe plnomocenstva, ktoré bolo súčasťou zmluvy o úvere a zároveň bol splnomocnený na zastupovanie oprávneným. Súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a návrh na zmenu exekútora zamietol.

V ďalšom súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prietahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Zo sťažností podaných žalobcom na prietahy v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 sa v prípade jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora nemohla týkať ani jedna sťažnosť, keďže návrh na zmenu súdneho exekútora bol podaný dňa 22.11.2010, 18.11.2010. Podľa oboznámených Spr. však všetky sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu bol predložený listinný dôkaz - znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom. Z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný prvý z predpokladov priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v exekučných veciach, súd už z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal ďalšie dokazovanie na preukázanie škody a nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobca v konaní uplatnil.

Žalobca vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitémny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitémny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitémneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 26.8.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.